

28 Οκτωβρίου 1940

Το 1940 ο κόσμος ζούσε την τραγωδία ενός μεγάλου πολέμου. Η Γερμανία, με ηγέτη τον Χίτλερ, μαζί με τη σύμμαχό της Ιταλία, με ηγέτη τον Μπενίτο Μουσολίνι, κατάφερε να κατακτήσει τις περισσότερες χώρες της Ευρώπης.

Ο Ιταλός δικτάτορας αποφάσισε να κατακτήσει τη μικρή και όπως φαινόταν αδύνατη να αντισταθεί Ελλάδα. Έτσι άρχισε τις προκλήσεις. Στις **15 Αυγούστου 1940** ένα ιταλικό υποβρύχιο βύθισε το ελληνικό πολεμικό πλοίο "Έλλη". Τα χαράματα της **28ης Οκτωβρίου 1940** ο Ιταλός πρεσβευτής στην Αθήνα ξυπνά τον πρωθυπουργό της Ελλάδας Ιωάννη Μεταξά. Η ιταλική κυβέρνηση απαιτεί να παραχωρηθούν στο στρατό της λιμάνια, δρόμοι, σιδηρόδρομοι και χώροι για στρατόπεδα. Απαιτεί με λίγα λόγια την παράδοση της Ελλάδας. Η απάντηση δε θα μπορούσε να ήταν διαφορετική: **ΟΧΙ**.

Το πρωί οι Ιταλοί άρχισαν να βομβαρδίζουν τα ελληνικά φυλάκια που βρίσκονταν στις κορυφές της οροσειράς της Πίνδου. Μετά το βομβαρδισμό οι Ιταλοί στρατιώτες άρχισαν να περνούν τα σύνορα. Η εισβολή άρχισε. Μέχρι τις αρχές Νοεμβρίου οι Ιταλοί έκαναν συνεχώς επιθέσεις. Όμως δεν τα κατάφεραν να σπάσουν τις ελληνικές γραμμές. Ο ελληνικός στρατός προχωρούσε με νίκες και κατάφερε να ελευθερώσει τις πόλεις της Αλβανίας όπου ζούσαν Έλληνες: Την Κορυτσά, τους Αγίους Σαράντα, την Πρεμετή, το Αργυρόκαστρο. Ο μικρός στρατός που ο Μουσολίνι λογάριαζε για εύκολο αντίπαλο όχι μόνο άντεξε αλλά κυνηγούσε τους Ιταλούς μέσα στην Αλβανία. Όμως ο βαρύς χειμώνας, η παγωνιά και το χιόνι που σκέπαζε τα βουνά της Πίνδου, ταλαιπωρούσε αφάνταστα τους στρατιώτες. Τα κρυοπαγήματα και οι θάνατοι από το κρύο ήταν πολύ συχνά. Παρ' όλες τις κακουχίες, οι Έλληνες στρατιώτες πολέμησαν ηρωικά.

Ο επικός αγώνας των Ελλήνων στα βουνά της Πίνδου παραμένει στην ιστορία ως σημείο αναφοράς και τιμής. Είναι χαρακτηριστικό το δημοσίευμα μιας αγγλικής εφημερίδας στις 4.4.1941: **"Από τώρα και στο εξής δε θα λέμε ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες αλλά ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες."**